

modentlig, fordi Ingen tidligere har taget Ordet for Forslaget. Som det vil ses, gaar Regjeringens Forlangende ud paa, at der bevilges 4000 Rbd. til Prøver og Forsøg med den saakaldte Kuglesprøite. Jeg vil henvise til Ministerens Skrivelse, i hvilken dette Forslag bliver motiveret; man vil deraf se, at Ministeren gaar ud fra, at den sidste Tids Erfaringer efter Ministerens Mening have maattet føre til, at Kuglesprøiten i Fremtiden vilde blive et nødvendigt Tillæg, om jeg saa maa sige, til de Vaaben, der allerede eksistere. Naar den ærede Minister har uddraget denne Slutning af den senere Tids Begivenheder, saa har jeg imidlertid uddraget en anden, nemlig den, at disse Kuglesprøiter i ingen Henseende have svaret til de store Forventninger, med hvilke man omfalte dem, før Krigen udbrød. Da, hørte man Folk almindelig omtale de forbausende Virkninger, som dette Mordinstrument, om jeg maa kalde det saa, vilde komme til at udøve, men da man selv efter de første Slag, hvor de havde virket, ikke kunde fremføre nogen positiv Virkning af dem, ja — saa læste man om den skrattende Lyd, som, naar den lød langs ned ad Regimenterne, skulde frembringe en saadan Nerverystelse hos Soldaterne, at de alene af Frygt for Lyden af disse Vaaben skulde vige tilbage; men efterhaanden som Krigen er rykket frem, ser man, at denne Frygt mere og mere er forsvunden, saa at der saa godt som intet Resultat er fremkommet ved Indførelsen af disse Kuglesprøiter. Men hertil kommer een Ting, og det er, den, at man endnu er uvis om, i hvilken Vaabenafdeling man skal sætte dem. Man er ikke paa det Reue med, om man skal anvende dem i Infanteriet eller i Artilleriet. I Infanteriet appendte man dem i den første Tid, men der viste de sig ikke at kunne gjøre nogen Nytte. De styde jo som bekjendt ikke længere end et andet Bagladevaaben; de styde vel hurtigere, men Følgen deraf er, at den, der affyrer dem, ikke er saaledes Herre over det enkelte Skud, som den er, der affyrer sit Haandvaaben. Dette medførte, at man ikke beholdt dem i Infanteriet, men gik over til at anbringe dem i Artilleriet. Skal man dømme efter Udfaldet af den sidste Krig, da

har Artilleriet spillet en meget stor Rolle, men der have ganske vist disse Kuglesprøiter været aldeles underordnede og forsvindende, saa at de heller ikke der have udøvet den ringeste fremragende Virksomhed. Nu mener jeg — og jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg ikke taler paa de to Herrer's Begne, der ere Medforslagsstillere, thi jeg veed ikke, om de ganske dele min Anskuelse om dette Spørgsmaal — at det, man først skulde have afgjort, er, hvor man skulde anvende dem, om man tror i Fremtiden at kunne anvende dem i Infanteriet eller i Artilleriet eller som en tredje Udvei oprette en særegen Vaabenafdeling for dem. Et Resultat i den Henseende synes jeg, at man først maatte komme til, thi saa kunde man først dømme om, hvorvidt de vilde udøve nogen Virkning eller ikke. Men dernæst vil jeg sige — jeg hørte nylig et andet æret Medlem omtale, hvad der blev os meddelt i Udvalget — og saa maa jeg jo ogsaa have Lov til at sige, at Krigsministeren i denne Session har villet forelægge os et Forslag om 60,000 Rbd. til Kuglesprøiter. Nu forekommer det mig, at, naar den høitærede Minister allerede i denne Session vilde have, at vi skulde bevilge 60,000 Rbd., som skulde anvendes i Finantsaaret til disse Kuglesprøiter, maatte Ministeren allerede, i alt Fald tilnærmelsesvis, have endt sine Forsøg, saaledes at Forsøg vare overflødige, naar man allerede var kommen saa vidt, at man dristede sig til at forelægge et Forslag om 60,000 Rbd. til Anskaffelse, og altsaa Indførelse af dette Vaaben i Armeen. At Ministeren atter har frasaldet dette, og at et saadant Forslag ikke er kommet frem, har sin Grund i den ringe Tilslutning, det fik i Udvalget. — Naar jeg gaar ind paa kortelig at omtale Forslaget under Nr. 33, kan jeg henholde mig til, hvad der herom er anført af den høitærede Ordfører, og jeg skal ikke tilføie noget Videre, ligesaalidt som jeg skal forsøge paa at indlade mig i en Bæddekamp med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) med Hensyn til at belære Menigmand om, hvad der vil komme til at sige til ham i Fremtiden. Dette skal jeg ikke indlade mig paa, og jeg skal heller ikke følge det ærede Medlem i det andet Punkt, han hæ